Dosarul nr. 1 – 90/2024
1-24053769-26-1-17052024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

08 noiembrie 2024 **or. Rîşcani*****

Judecătoria Drochia
sediul Rîşcani

Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedinteleşedinţei,Judecător Stanislav Grosu
Grefier Aliona Tiron
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura raionului Rîşacani Gheorghe Mîțu
Avocaților Ina Cepoi
Vitalie Vangheli
a judecat în şedinţa de judecată publică, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui,

TomuzVadim Petru - născut la *****, cu ultimul domiciliu înregistrat în satul *****, raionul Rîșcani, domiciliat în mun. Bălți, *****, studii superioare, șomer, nesupus militar, divorțat, IDNP *****,-

în săvîrşirea infracţiunii prevăzută de art. 201[1] alin.(2) lit. c) Cod Penal,
Termenul de examinare a cauzei: 17.05.2024 – 08.11.2024.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

CONSTATĂ:

Tomuz Vadim Petru la 18 iunie 2023, între orele 22:30 – 23:00, deplasându-se la domiciliul tatălui său, Tomuz Petru, situat în satul ***** din raionul Rîșcani, cu care sunt membri de familie în sensul prevederilor art. 133[1] lit. b) din Codul penal, urmărind scopul provocării suferințelor psihice și a leziunilor corporale unui membru de familie, din motiv de ură, acționând cu intenție, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în preajma casei de locuit în care locuia tatăl său, Tomuz Petru, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, apoi, având năzuința de a-și continua acțiunile sale ilegale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a continuat să-l maltrateze pe tatăl său, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care, văzând că, tatăl său încearcă să intre în curtea casei și să închidă porțile pentru a se salva de acțiunile lui violente, prin acțiuni forțate i-a strâns între

porți degetele mâinii stângi, ulterior aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate potrivit raportului de expertiză judiciară medico – legală nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fracturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II și IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas, care se califică ca vătămare corporală **MEDIE**, condiționându-i dereglarea sănătății de lungă durată.

Partea vătămată Tomuz **,*** în cadrul cercetării judecătorești a refuzat de a face declarații invocînd că Tomuz Vadim este fiul său nu dorește să declare ceva împotriva lui. La fel a invocat că nu are pretenții la acesta și prin cererea din data de --- a solicitat încetarea procesului în privința lui Tomuz Vadim.

Inculpatul Tomuz Vadim în cadrul cercetării judecătorești, vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate nu și-a recunoscut-o. Inculpatul folosindu-se de dreptul său, a refuzat de a face declaraţii în faţa instanţei de judecată.

În pofida faptului că inculpatul Tomuz Petru vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște, existența faptelor incriminate și comiterea acestora cu vinovăție de către inculpat este demonstrată de următoarele probe cercetate nemijlocit și în contradictoriu în ședință de judecată și anume:

Martorul Oleineac Ruslan a declarat că: „în luna iunie 2023 era în grupa operativă la IP Rîşcani, a activat tot în funcţia în care activează la moment. La 17.06.2023, nu ţine minte ora, dar era tîrziu, a primit înştiinţare că în s. Mihăileni se solicită ajutor, unde tot atunci cu colegul Postolache sa deplasat în s. Mihaileni, unde a observat salvarea. Plîngerea a fost depusă de Tomuz Petru. Împreună cu băieţii de la ambulanţă a intrat în gospodărie. Mai întîi a lăsat băieţii de la ambulanţă săi acorde ajutor medical, era cu urme de sînge, zgîrîiat. În gospodărie era stăpînul casei Tomuz Petru şi prietenul, cumătrul lui, numele căruia nu-i cunoaşte. La întrebarea ce sa întîmplat, Tomuz Petru a comunicat că a fost telefonat de fiul său care la rugat să iasă în drum că au ceva de discutat. După apelul dat, Tomuz Petru a ieşit în drum. În drum era un microbus, după el a ieşit fiul lui Tomuz Petru şi cu un prieten de al său. Între ei a început discuţia, apoi între ei sa iscat o neîţelegere. Din spusele lui Tomuz Petru, a fost lovit sau îmbrîncit de fiu. Tomuz Petru a încercat să fugă, la poartă i-au fost prinse degetele de la mîină, poarta fiind forţată. TomuzPetru a încercat să fugă, dar pe pragul casei a fost ajuns din spate şi acolo lovit de către fiul său. Pe cazul dat au fost audiaţi martori, acumulat materialul, lui Tomuz Petru i-a fost dată îndreptare la expertiză, dar de spitalizare dumnealui a refuzat. Materialul a fost trimis la unitatea de gardă şi transmis la Sectorul nr. 3, care deserveşte sectorul dat. Din cîte spunea Tomuz Petru, neînţelegerea între el şi feciorul său a fost din motivul unor bani, sau a unei sume de credit, exact nu poate spune. Discuţia între ei a fost la poartă, apoi pe terasă şi conflictul a durat în jur de 10 minute.„

Martorul Guţu Vasile, a declarat că: „ pe Tomuz Vadim îl cunoaşte, a fost elev de al său. Era în jurul orei 22:00 anul 2023, toamna tîrziu, a fost telefonat de Tomuz Petru, pe care îl cunoaşte de mai mulţi ani. Tomuz Petru i-a spus că a fost bătut de Tomuz Vadim fiul său şi încă

2 băieţi. El a venit în jur de 20 minute după apelul primit de la Tomuz Petru. La faţa locului mai era un vecin de-a luiTomuz Petru. Tomuz Petru era stresat, tremura, era de sînge, la o mîină degetele practic rupte. Tomuz Petru i-a povestit că la telefonat feciorul său ca să iasă afara, el i-a spus să intre în casă, pentru ce să iasă afară. A ieşit afară şi a început bătaia care a avut loc. În această familie, conflicte sunt de 9-8 ani. Tomuz Petru a căzut jos şi a luat bătăie, ei au plecat iar el a intrat în casă. Tomuz Petru ia povestit că Tomuz Vadim i-a prins degetele la poartă. Tomuz Petru i-a spus că conflictul a avut loc din cauza conflictului dintre Tomuz Petru şi soţia sa, precum că Tomuz Vadim spunea că Tomuz Petru să-i dea pace lu mama sa şi să-i lase toată averea.,,

Martorul Duşceac Vasile a declarat că activează ca asistent medical. La data de 17.06.2023, el la fel activa ca asistent medical. A fost chemare la un bărbat ageresat fizic, era speriat dar conştient, avea degetele traumate. Persoana a examinat-o şi ia acordat ajutor medical. Nu ţine minte dacă persoana avea sînge pe faţă, dacă la urmărirea penală a invocat că avea, înseamnă că avea. Domnul discuta cu domnul Guţu Vasile. Starea bărbatului era clară, el a propus spitalizarea, dar persoana a refuzat.

La fel în cadrul cercetării judecătoreşti au fost ceretate următoarele probe:

- Procesul – verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2023, cu anexă planșă fotografică, prin se confirmă cercetarea gospodăriei părții vătămate Tomuz Petru, situată în s. Mihăileni, raionul Rîșcani. În fotografiile în care este reprezentat Tomuz Petru, la ultimul se observă semne de agresiune fizică în regiunea feței și la mâini. (f.d. 15-17);
- Raportul de expertiză judiciară medico – legală primară nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, potrivit căruia, la cet. Tomuz Petru la momentul examinării se determinătraumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, facturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II,IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas care se califică ca vătămări corporale MEDII, condiționând dereglarea sănătății de lungă durată. Apariția leziunilor corporale prin cădere de pe suport propriu în cazul dat se exclud. (f.d. 21-22);
- Încheierea nr. 11-89/2023 din 18.08.2023 privind autorizarea ridicării informaţiei de la furnizorul de servicii de telecomunicaţii SA Orange (f.d. 44-44.1);
- Suportul informațional de tip CD-R marca ,,Verbatin” parvenit de la compania de telecomunicații SA ,,Orange” care conține fișiere cu apelurile telefonice de intrare – ieșire, efectuate de pe cartela SIM nr. 068887004, utilizată de către învinuitul Tomuz Vadim, cu indicarea datelor personale ale posesorului cartelei date, locului aflării echipamentului mobil de comunicații de la începutul comunicației și a locației geografice a celulelor în raza cărora s-a aflat la 18 iunie 2023, ora 20:00 – 00:00. (f.d. 46);

- Ordonanţa de recunoaştere în calitate de corp delict a suportului informaţional. (f.d. 47);
- Informația despre convorbirile telefonice efectuate de pe cartela SIM cu nr. 068887004 potrivit căruia abonatul cu nr. 068887004 ce aparține lui Tomuz Vadim Petru la 18 iunie 2023 în intervalul de timp 22:19 – 22:36, s-a aflat în celula nr. 56515 (com. Mihăileni Intravilan), în jurul orei 22:36 a dus o convorbire telefonică cu abonatul cartei SIM nr. 069917467 ce aparține lui Tomuz Petru Vasile. (f.d. 50-51);
- Procesul – verbal de ridicare din 01 august 2023, cu anexă planșă fotografică, prin care se confirmă ridicarea de la partea vătămată, Tomuz Petru, a unei geci cu care a fost îmbrăcat în noaptea de 18 iunie 2023, în timp ce a fost maltratat de fiul său Tomuz Vadim. (f.d. 63-65);
- Procesul – verbal de examinare a obiectului din 01 august 2023, potrivit căruia a fost supusă examinării scurta (geaca) ridicată de la partea vătămată, Tomuz Petru, cu inscripția „RUIYAO" mărimea 48/50. În cadrul examinării s-a constatat că, scurta este ruptă lasubțioara dreaptă. (f.d. 66);
- Ordonanţa de recunoaştere a obiectului ca corp delict şi chitanţa nr. 978 de primire a corpurilor delicte. (f7-68);
- Revendicarea pe numele lui Tomuz Vadim, potrivit căruia anterior nu a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor. (f.d. 69);
- Cazierul contravenţional pe numele lui Tomuz Vadim, potrivit căruia ultimul a fost sancționat de multiple ori pentru comiterea contravențiilor în domeniul circulației rutiere, pentru injurie și pentru cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere. (f.d. 70-71);
- Procesul – verbal de confruntare din 18 septembrie 2023, efectuat între partea vătămată Tomuz Petru și bănuitul Tomuz Vadim, potrivit căruia, partea vătămată a declarat că, la 18 iunie 2023, a fost maltratat de către fiul său. (f.d. 84-86);
- Informația parvenită de la Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția înmatriculare vehicule, din 17.01.2024, nr.03/01-873, prin care se confirmă că, din 10 iunie 2021, pe numele luiTomuz Vadim, este înmatriculat mijlocul de transport marca ***** cu *****, anul fabricării 1999. (f.d. 110);
- Procesul – verbal de ridicare din 11 ianuarie 2024, potrivit căruia, de la Tomuz Petru a fost ridicat un suport informațional cu o înregistrare audio din 18 iunie 2023, în care a fost înregistrat momentul când a fost numit cu cuvinte necenzurate și maltratat de către fiul său Tomuz Vadim. (f.d. 114);
- Ordonanţa de ridicare din 11.01.2024. (f.d. 115);
- Anexa la procesul verbal de ridicare de la partea vătămată a unui DVD-R cu plasarea unei înregistrări audio din data de 18.06.2023 (f.d. 116);

- Stenograma discuției dintre partea vătămată Tomuz Petru și învinuitul Tomuz Vadim din seara de 18 iunie 2023, potrivit căruia, Tomuz Vadim l-a înjurat și l-a amenințat pe Tomuz Petru, după care au urmat lovituri aplicate de către Tomuz Vadimpărții vătămateTomuz Petru. (f.d. 117-124);
- Procesul – verbal de examinare a obiectului din 11 ianuarie 2024, potrivit căruia a fost supus cercetării telefonul mobil de model „Samsung" ce aparține părții vătămate Tomuz Petru. În mapa „Галерея" se află un fișier din 18.06.2023, ora 22:42, cu o durată de 5 minute și 12 sec, cu o memorie de 651,71 MB, care reprezintă o convorbire între Tomuz Petru și fiul Tomuz Vadim, prin care se confirmă că, Tomuz Vadim l-a înjurat și l-a amenințat pe Tomuz Petru, după care au urmat lovituri aplicate de către Tomuz Vadim lui Tomuz Petru. (f.d. 125-127);
- Ordonanţa de recunoaştere a obiectului în calitate de corp delict. (f.d. 128);
- Procesul – verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Tomuz Petru la locul infracțiunii cu anexă planșă fotografică din 01 februarie 2024, potrivit căruia, partea vătămată Tomuz Petru, a indicat locul unde a fost maltratat de către fiul său Tomuz Vadim la 18.06.2024. (f.d. 131-135);
- Raportul de expertiză judiciară medico – legală nr. 202427D0023 din 28 februarie 2024, potrivit căruia, conform datelor din raportul de expertiză judiciară nr. 202327P0107 din 26.06.2023 la cet. Tomuz Petru, a.n. 09.07.1965, se determină traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, facturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II,IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas care se califică ca vătămări corporale medii, condiționând dereglarea sănătății de lungă durată. Apariția leziunilor corporale prin cădere de pe suport proprie în cazul dat se exclud. Traumatismul cranio – cerebral manifestat prin comoție cerebralăse atârnă la categoria leziunilor corporale ușoarea integrității corporale sau a sănătății. Fractura cu echile a falangelor unghialea degetelor 2,3 a mâinii stângi corespund categorii vătămări corporale medii a integrității corporale sau a sănătății. Edemurile de pe nas, pe regiunea occipitală, pe tot parcursul mâinii stângi și excoriații pe frunte, pe bărbie și pe nas corespund categoriei vătămări corporale neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății. Toate vătămările au aceiași vechime. (f.d. 139-140).

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii.

Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Tomuz Vadim a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, în cadrul cauzei penale de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzației penale, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 21 iulie 2023, prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele HiroBalani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei). În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiuniişi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Tomuz Vadim au fost încadrate în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) din Codul penal, fiind incriminată săvârșirea faptei prejudiciabile la data de 18 iunie 2023.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor în fața instanței, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, conform încadrării juridice aduse, pentru care inculpatul Tomuz Petru a fost trimisă în judecată există, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componențelor de infracțiune prevăzute de art. 201.1 alin. (2) lit. c) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse infra.

Referitor la acțiunile incriminate, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează prin declarațiile persoanelor audiate nemijlocit în instanță, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum şi prin lipsa unor discrepanțe substanțiale cu informația furnizată prin alte mijloace de probă, fiind identificate doar inadvertențe neesențiale între declarațiile persoanelor audiate, care diferă nesemnificativ şi exclusiv prin prisma interpretării evenimentelor firești personal de fiecare persoană, dar care în esență susțin consecvent aceleași fapte constatate.

În acest sens, instanța statuează într-adevăr că inculpatul la data de la 18 iunie 2023, între orele 22:30 – 23:00, deplasându-se la domiciliul tatălui său, Tomuz Petru, situat în satul ***** din raionul Rîșcani, cu care sunt membri de familie în sensul prevederilor art. 133^1 lit. b) din Codul penal, urmărind scopul provocării suferințelor psihice și a leziunilor corporale unui membru de familie, din motiv de ură, acționând cu intenție, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în preajma casei de locuit în care locuia tatăl său, Tomuz Petru, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, apoi, având năzuința de a-și continua acțiunile sale ilegale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a continuat să-l maltrateze pe tatăl său, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care, văzând că, tatăl său încearcă să intre în curtea casei și să închidă porțile pentru a se salva de acțiunile lui violente, prin acțiuni forțate i-a strâns între porți degetele mâinii stângi, ulterior aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate potrivit raportului de expertiză judiciară medico – legală nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fracturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II și IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas, care se califică ca vătămare corporală **MEDIE**, condiționându-i dereglarea sănătății de lungă durată.

Aceste fapte, sunt confirmate prin declarațiile martorilor care au fost reproduse mai sus, aceștia declarând sub jurământ și fiind preîntâmpinați pentru răspunderea ce o poartă pentru declarații false și/sau calomnioase.

Prin urmare alegațiile părții apărării referitor la nevinovăția inculpatului, nu pot fi luate în considerare în vederea constatării nevinovăției lui Tomuz Vadim, or din materialele cauzei se atestă cu certitudine comiterea infracțiunii de către ultimul.

În altă ordine de idei, violenţa aplicată faţă de partea vătămată se confirmă şi prin raportul de expertiză judiciară nr. nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, potrivit căruia la Tomuz Petru la momentul examinării se determină traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, facturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II,IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas care se califică ca vătămări corporale MEDII, condiționând dereglarea sănătății de lungă durată. Apariția leziunilor corporale prin cădere de pe suport propriu în cazul dat se exclud. (f.d. 21-22).

La fel, potrivit raportului de expertiză judiciară medico – legală nr. 202427D0023 din 28 februarie 2024, potrivit căruia, conform datelor din raportul de expertiză judiciară nr. 202327P0107 din 26.06.2023 la cet. Tomuz Petru, a.n. 09.07.1965, se determină traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, facturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II,IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas care se califică ca vătămări corporale medii, condiționând dereglarea sănătății de lungă

durată. Apariția leziunilor corporale prin cădere de pe suport proprie în cazul dat se exclud. Traumatismul cranio – cerebral manifestat prin comoție cerebralăse atârnă la categoria leziunilor corporale ușoarea integrității corporale sau a sănătății. Fractura cu echile a falangelor unghialea degetelor 2,3 a mâinii stângi corespund categorii vătămări corporale medii a integrității corporale sau a sănătății. Edemurile de pe nas, pe regiunea occipitală, pe tot parcursul mâinii stângi și excoriații pe frunte, pe bărbie și pe nas corespund categoriei vătămări corporale neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății. Toate vătămările au aceiași vechime. (f.d. 139-140).

Aşadar, instanţa reţine că constatările făcute în rapoartele de expertiză, vin în concordanță vădit cu cele expuse de martorii audiaţi în şedinţa de judecată, care au confirmat existența vătămărilor corporale constatate la partea vătămată Tomuz Petru.

Astfel, martorul Oleineac Ruslan în esenţă a declarat că: *La întrebarea ce sa întîmplat, Tomuz Petru a comunicat că a fost telefonat de fiul său care la rugat să iasă în drum că au ceva de discutat. După apelul dat, Tomuz Petru a ieşit în drum. În drum era un microbus, după el a ieşit fiul lui Tomuz Petru şi cu un prieten de al său. Între ei a început discuţia, apoi între ei sa iscat o neîţelegere. Din spusele lui Tomuz Petru, a fost lovit sau îmbrîncit de fiu. Tomuz Petru a încercat să fugă, la poartă i-au fost prinse degetele de la mîină, poarta fiind forţată. Tomuz Petru a încercat să fugă, dar pe pragul casei a fost ajuns din spate şi acolo lovit de către fiul său.*

Martorul Guţu Vasile a declarat că: *Tomuz Petru i-a spus că a fost bătut de Tomuz Vadim fiul său şi încă 2 băieţi. El a venit în jur de 20 minute după apelul primit de la Tomuz Petru. La faţa locului mai era un vecin de-a lui Tomuz Petru. Tomuz Petru era stresat, tremura, era de sînge, la o mîină degetele practic rupte. Tomuz Petru i-a povestit că la telefonat feciorul său ca să iasă afara, el i-a spus să intre în casă, pentru ce să iasă afară. A ieşit afară şi a început bătaia care a avut loc. În această familie, conflicte sunt de 9-8 ani. Tomuz Petru a căzut jos şi a luat bătăie, ei au plecat iar el a intrat în casă. Tomuz Petru ia povestit că Tomuz Vadim i-a prins degetele la poartă.*

La fel, martorul Martorul Duşceac Vasile a declarat că: *activează ca asistent medical. La data de 17.06.2023, el la fel activa ca asistent medical. A fost chemare la un bărbat ageresat fizic, era speriat dar conştient, avea degetele traumate.*

La fel, faptele expuse în actul de învinuire sunt confirmate și prin informația despre convorbirile telefonice efectuate de pe cartela SIM cu nr. 068887004 potrivit căruia abonatul cu nr. 068887004 ce aparține lui Tomuz Vadim Petru la 18 iunie 2023 în intervalul de timp 22:19 – 22:36, s-a aflat în celula nr. 56515 (com. ***** Intravilan), în jurul orei 22:36 a dus o convorbire telefonică cu abonatul cartei SIM nr. 069917467 ce aparține lui Tomuz Petru Vasile. (f.d. 50-51).

De asemenea de acuzare a fost prezentată informația de la Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția înmatriculare vehicule, din 17.01.2024, nr.03/01-873, prin care se confirmă că, din 10 iunie 2021, pe numele lui Tomuz Vadim, este înmatriculat mijlocul de transport marca ***** cu *****, anul fabricării 1999.

În confirmarea vinovăției inculaptului a fost prezentată înregistrare audio din 18 iunie 2023, în care a fost înregistrat momentul când Tomuz Petru a fost numit cu cuvinte necenzurate și maltratat de către fiul său Tomuz Vadim. (f.d. 117-124).

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţieşi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakisvs Grecia din 25 mai 1993”CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Așadar, cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod Penal, instanţa menţionează că ***obiectul juridic special*** are un caracter complex. Astfel, ***obiectul juridic principal*** îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, ***obiectul juridic secundar*** îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea şi demnitatea persoanei, substanţa integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor ori posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. c) Cod Penal îl reprezintă corpul persoanei. *Victimă* în cazul infracţiunii respective poate fi orice membru al familiei făptuitorului.

Potrivit art. 133^1 Cod Penal al RM, Prin membru de familie se înţelege:

a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afiniilor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) încondiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflatînrelaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, Tomuz Petru în sensul normei enunțate, este membru de familie a inculpatului.

În cazul infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod Penal, *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămării medii a integrităţii corporale sau sănătăţii; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

După cum rezultă din art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie –

Violenţă fizică presupune vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

Metodele şi mijloacele aplicate la săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod Penal nu au nici o relevanţă la calificarea faptei, însă pot fi luate în considerare la individualizarea pedepsei.

Infracţiunea prevăzută la art.201[1] alin.(2) lit. c) CP RM este o infracţiune materială. Ea se consider consumată din momentul producerii suferinţei fizice, vătămării integrităţii corporale.

În partea ce ține de *latura obiectivă* a infracțiunii comise de Tomuz Vadim în speță, aceasta s-a materializat prin acțiunile sale din 18 iunie 2023, între orele 22:30 – 23:00, cînd deplasându-se la domiciliul tatălui său, Tomuz Petru, situat în satul ***** din raionul Rîșcani, cu care sunt membri de familie în sensul prevederilor art. 133[1] lit. b) din Codul penal, urmărind scopul provocării suferințelor psihice și a leziunilor corporale unui membru de familie, din motiv de ură, acționând cu intenție, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în preajma casei de locuit în care locuia tatăl său, Tomuz Petru, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, apoi, având năzuința de a-și continua acțiunile sale ilegale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a continuat să-l maltrateze pe tatăl său, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care, văzând că, tatăl său încearcă să intre în curtea casei și să închidă porțile pentru a se salva de acțiunile lui violente, prin acțiuni forțate i-a strâns între porți degetele mâinii stângi, ulterior aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate potrivit raportului de expertiză judiciară medico – legală nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fracturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II și IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas, care se califică ca vătămare corporală **MEDIE**, condiționându-i dereglarea sănătății de lungă durată.

Latura subiectivă a infracţiunii de violenţă în familie se exprimă, în primul rând, învinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă.

Despre caracterul intenţiei făptuitorului – a fost direct sau indirectă – ne putem da seama analizând circumstanţele faptice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate şi exercitate actele de violenţă; intensitatea actelor de violenţă; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul ante- şi post agresional al făptuitorului etc. În cazul unor îndoieli care nu pot fi înlăturate privind analiza acestor circumstanţe, interpretarea se va face în favoarea făptuitorului.

Motivele infracţiunii prevăzute la art.201^1 CP RM pot fi diverse: răzbunare, gelozie, invidie, ură, interes material, motive huliganice, urăsocială, naţională, rasială sau religioasă etc. Trăsăturile individualizante ale acestora pot fi luate în consideraţie la individualizarea pedepsei pentru infracţiunea de violenţă în familie.

Sub aspectul *laturii subiective*, în cazul infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod Penal, instanţa apreciază că făptuitorul Tomuz Vadim din cumulul de acţiuni întreprinse, a manifest intenţie directă în vederea comiterii infraţiunii de violenţă în familie.

Subiectul infracţiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârşiriiinfracţiunii, a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracţiunii are o calitate specială în raport cu victima infracţiunii: este membru al familiei victimei. Astfel, Tomuz Vadim, întruneşte calităţile subiectului infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod Penal,

În speță este demonstrat incontestabil, faptul că inculpatul la 18 iunie 2023, între orele 22:30 – 23:00, deplasându-se la domiciliul tatălui său, Tomuz Petru, situat în satul ***** din raionul Rîșcani, cu care sunt membri de familie în sensul prevederilor art. 133^1 lit. b) din Codul penal, urmărind scopul provocării suferințelor psihice și a leziunilor corporale unui membru de familie, din motiv de ură, acționând cu intenție, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în preajma casei de locuit în care locuia tatăl său, Tomuz Petru, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, apoi, având năzuința de a-și continua acțiunile sale ilegale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a continuat să-l maltrateze pe tatăl său, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care, văzând că, tatăl său încearcă să intre în curtea casei și să închidă porțile pentru a se salva de acțiunile lui violente, prin acțiuni forțate i-a strâns între porți degetele mâinii stângi, ulterior aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate potrivit raportului de expertiză judiciară medico – legală nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, traumă cranio – cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fracturi cu eschile a falangelor unghiale a degetelor II și IV a mâinii stângi, fără deplasarea fragmentelor, edem pe tot parcursul mâinii stângi, edem dureros la palpare pe regiunea occipitală și pe nas, excoriații liniare pe frunte, pe bărbie și pe nas, care se califică ca vătămare corporală **MEDIE**, condiționându-i dereglarea sănătății de lungă durată.

Așadar, din cumulul probelor acumulate la faza de urmărire penală, precum și din probele cercetate nemijlocit în fața instanței de judecată, în acţiunile intenţionate ale inculpatului Tomuz

Vadim se constată cert prezența elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 201[1] alin.(2), lit. c) Cod Penal al RM, cu indicii de calificare: „*Violența în familie*, cu semnele componenței de infracțiune: ”*Acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare şi alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății”,* fapta fiind corect încadrată conform art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod Penal.

În acest mod, instanța de judecată consideră necesar ca Tomuz Vadim să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Tomuz Vadim a comis fapta prejudiciabilă constatată cu vinovăție sub forma intenției directe, fiind stabilit atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei instanța de judecată remarcă că potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât cele prevăzute de lege.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă

pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează, că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Cât privește săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) din Codul penal, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține, că infracțiunile comise de către inculpatul Tomuz Vadim, face parte din capitolul infracțiunilor contra familiei, care atentează la una din valorile fundamentale – viața și sănătatea persoanei, ca valori supreme și care necesită o protecție superioară din partea Statului.

Totodată, instanța de judecată reține, că Tomuz Vadim a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante şi/sau atenuante prevăzute de art. 76 şi 77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 201[1] alin. (2) lit. c) din Codul penal stabilește în prezent cât și la momentul comiterii infracțiunii, o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Concomitent, la stabilirea pedepsei, instanța reține pericolul social al infracțiunilor săvârşite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violată libertatea psihică a victimelor, inclusiv fiindu-le cauzate repercusiuni în acest sens, precum se relevă şi din raportul de expertiză psihologică, iar la caz fiind stabilit caracterul stabil şi consecvent agresiv al inculpatului inclusiv până la comiterea infracțiunii, demonstrând existența unui pericol din partea sa la integritatea corporală sau a sănătății părțiilor vătămate.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, cu suspendarea condiționată, în privința căreia apărătorul a obiectat şi a solicitat achitarea inculpatului din motivul lipsei laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii încriminate în acțiunile inculpatului.

La caz, instanța relevă că infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (2) lit. c) din Codul penal a fost comisă de inculpatul Tomuz Vadim în lipsa unor circumstanțe care ar atenua pericolul social pe care îl reprezintă fapta comisă de inculpat, fapta fiind comisă asupra unui membru de familie de vîrstă înaintată, din care motiv, instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar de a stabili inculpatului Tomuz Vadim pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201 [1] alin.(2) lit. c) Cod penal al RM o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În continuare, instanța susține că este imperios necesar şi în drept să aplice în privința lui Tomuz Vadim inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, fața de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Astfel, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Tomuz Vadim, care deși a comis o infracțiune gravă, în opinia instanței, nu prezintă în continuare un pericol, până în prezent nu au mai fost înregistrate alte cauze în privința sa sau cel mult asemenea dovezi nu au fost aduse instanței, nu are antecedente penale şi nu au fost înregistrate circumstanțe agravante, ce nu trezește bănuieli de recidivă, instanța consideră că corijarea şi reeducarea lui Tomuz Vadim poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanția existenței unui proces echitabil.

Mai mult, instanța reține că partea vătămată Tomuz Petru a indicat că nu dorește condamnarea inculpatului, nu are careva pretenții față de ultimul.

Respectiv, inculpatul, aflându-se în perioadă de probă, eventual va avea posibilitatea de a restitui mai uşor alte prejudicii solicitate şi/sau eventual cheltuieli judiciare invocate de acuzatorul de stat, în cazul admiterii acestora, inculpatul având posibilitatea reală a fi angajat la un loc de muncă, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave în privința acestuia, precum starea de sănătate a inculpatului.

În context, instanţa reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şialţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

În acest context, instanța statuează în privința suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Tomuz Vadim, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal al Republicii Moldova, ca în perioada de probațiune să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

La adoptarea deciziei în latura suspendării condiționată a executării pedepsei cu închisoarea în privinţa lui Cotea Vladislav instanţa a luat în considerare şi practica CtEDO, în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor non-privative de liberate. Astfel în cauza VARGA şialţiivs Ungaria din 10 martie 2015 (in special § 105) Curtea a concluzionat că "nu este de competenţa Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politică şi închisoare penală.

Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşescfuncţia judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context, recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori (a se vedea in special Recomandarea nr Rec (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios, atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiunişi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite de Constituţia RM şi alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia, această măsură de constrângere statală va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

În subsidiar, instanța explică condamnaților că, reieșind din provederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voinţă obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

Totodată, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi va stabili o pedeapsă în condițiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se va soluționa de către instanța de judecată.

Concomitent, reieșind din faptul suspendării condiționate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Tomuz Vadim se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța atestă că în privința inculpatului Tomuz Vadim, nu este aplicată o măsura preventivă.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată, că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Tomuz Petru măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

Instanța menționează că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate, însă cu suspendarea executării acesteia şi acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, are antecedente penale stinse, urmează să restituie cheltuielile judiciare şi aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei va avea ca scop eventual şi responsabilizarea sa în faţa instanţelor ierarhic superioare în cazul în care sentința va fi atacată.

Cu privire la acțiunea civilă:

În baza prevederilor art.385 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă.

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală RM, hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

Instanța de judecată menționează că partea vătămată Tomuz Petru prin cererea din data de 08.08.2024, a solicitat încetarea procesului în privința lui Tomuz Vadim, iar în ședința de judecat a refuzat de a face declarații în privința inculaptului deoarece este fiul său, menționînd că nu are careva pretenții față de Tomuz Vadim.

Cu referire la corpurile delicte:

În conformitate cu prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 13, art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Instanța precizează că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală, a fost recunoscut corp delict următoarele:

- Suportul informațional de tip CD-R marca „Verbatin” parvenit de la compania de telecomunicații SA „Orange” care conține fișiere cu apelurile telefonice de intrare – ieșire, efectuate de pe cartela SIM nr. 068887004, utilizată de către învinuitul Tomuz Vadim. [f.d. 46 – 47];

- O scurtă ruptă la subțioara dreaptă marca RUIYAO ridicată de la partea vătămată Tomuz Petru, recunoscută în calitate de corp delict, păstrată în camera de corpuri delicte a Inspectoratului de Poliție Rîșcani. [f.d. 67 – 68];

- Suportul informațional de tip DVD – R ridicat de la Tomuz Petru, pe care, este stocată o înregistrare audio din 18 iunie 2023. [f.d. 116]

Respectiv, ținînd cont de prevederile art. 162 Cod de procedură penală, instanța consideră necesar de a dispune:

- Restituirea scurtei de marca RUYAO către partea vătămată Tomuz Petru după intrarea sentinței în vigoare.
- Suportul informațional de tip CD-R marca „Verbatin" parvenit de la compania de telecomunicații SA „Orange" și suportul informațional de tip DVD – R ridicat de la Tomuz Petru, pe care, este stocată o înregistrare audio din 18 iunie 2023, urmează a fi păstrăte la materialele cauzei pe tot parcursul păstrării dosarului penal.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța de judecatăs oluționează cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, iar în conformitate cu art. 227 alin. (1) din Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Conform alin (2) pct.1) al ultimului articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor şi asistenților procedurali.

La fel, în conformitate cu art. 228 alin.(4) din Codul de procedură penală, expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

Instanța de judecată atrage atenția la faptul că, prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40-47 art. 108 din 09 februarie 2018), a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar în sensul dat urmează a fi notat că potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare, iar achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost

aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanța de judecată notează că, toate cheltuielile de judecată sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

Ulterior, după pronunțarea unei sentințe de condamnare, principiul prezumției nevinovăției fiind răsturnat, legiuitorul a prevăzut în alin. (2) al art. 229 Cod de procedură penală un mecanism de recuperare a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu desfășurarea procesului penal, prin obligarea condamnatului de a compensa toate aceste plăți.

Prin urmare, cheltuielile de judecată din prezenta speță nu se circumscriu excepțiilor prevăzute de art. 229, alin. (2) Cod de procedură penală şi recuperarea lor urmează a fi pusă în sarcina inculpatului Tomuz Vadim.

În cursul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă totală de 448 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 202327P0107 din 20 iunie 2023, în sumă de 128 lei și raportului de expertiză medico-legală nr. 202427D0023 din 28 februarie 2024, în sumă de 320 lei.

În contextul dat, instanța de judecată ținând cont de cele invocate supra, instanța de judecată consideră necesar de a încasa cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei:

Or, odată ce s-a stabilit vinovăția inculpatului Tomuz Petru în săvârșirea infracțiunilor incriminate, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, suma care a fost probată în cadrul ședinței de judecată.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare îndeosebi jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielskişi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissmanşialţii împotriva României, § 42 şi a contrarioReuther împotriva Germaniei (dec.)), precum şi faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

În conformitate cu prevederile articolelor 72 şi 90 din Codul penal, art. 162, 227-229, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

CONDAMNĂ:

Tomuz Vadim Petru se recunoaște vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin.(2) lit. c) Cod Penal și în baza acestei legi i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei numite lui Tomuz Vadim, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul rămînerii definitive a sentinței judecătorești.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal al Republicii Moldova, în perioada de probațiune, Tomuz Vadim se obligă: - să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra executării de către Tomuz Vadim a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică în privința lui Tomuz Vadim măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict:

- Scurta de marca RUYAO de restituit părții vătămate Tomuz Petru după intrarea sentinței în vigoare.
- Suportul informațional de tip CD-R marca „Verbatim” parvenit de la compania de telecomunicații SA „Orange” și suportul informațional de tip DVD – R ridicat de la Tomuz Petru, pe care, este stocată o înregistrare audio din 18 iunie 2023, urmează a fi păstrăte la materialele cauzei pe tot parcursul păstrării dosarului penal.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Tomuz Vadim în beneficiul Statului, cu titlu de cheltuieli judiciare, suma de 448 lei, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Bălţi, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Rîşcani.

Sentinţa motivată, redactată integral, pronunțată public la data de 08.11. 2024.

Preşedintele şedinţei ,
Judecător **Stanislav Grosu**